

Kevätyön Viesti 2022

H21, ratamestarin analyysi

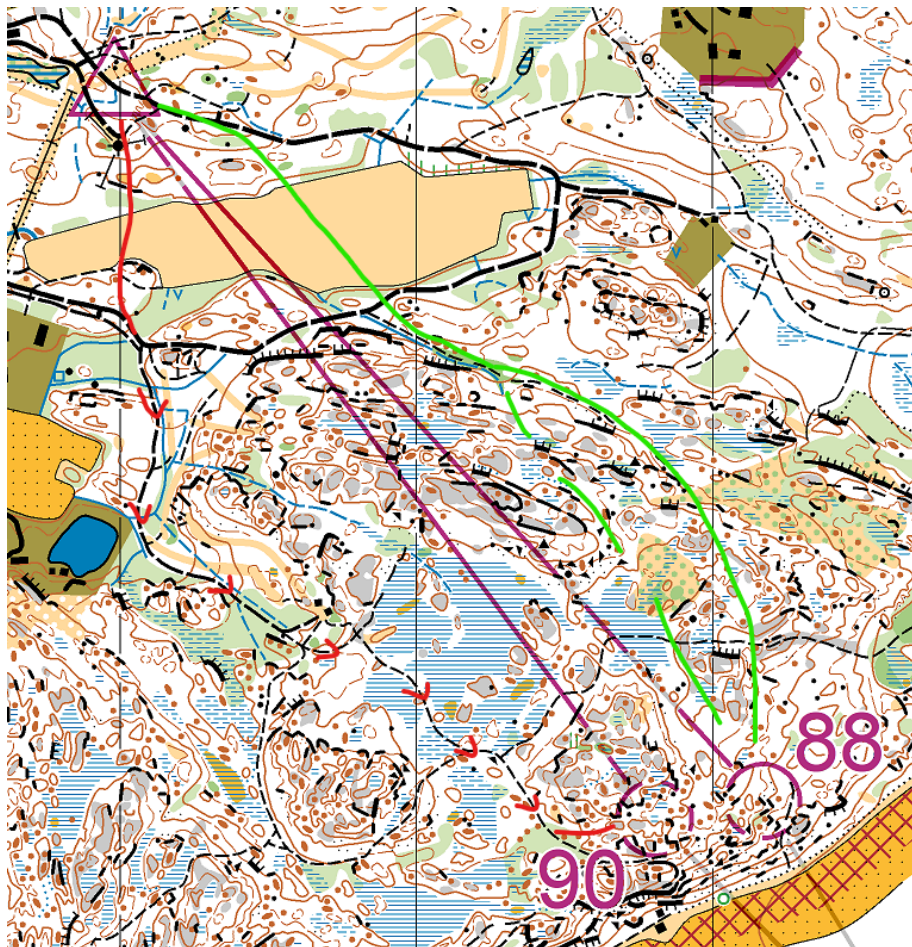
Miesten viestin ratasuunnittelussa peruseriaatteena oli tarjota pari selkeästi pidempää useamman reitinvalintamahdollisuuden rastiväliä sekä jokaiselle välille vaihtelevia suunnistustehtäviä, joissa suunnistajalla täytyy homman olla jatkuvassa kontrollissa. Pyrin tekemään radoista naisten viestiin verrattuna reilusti erilaiset, jotta naisten viestin seuraamisesta (niin kiellettyä kuin se onkin) tai naisilta saaduista kommenteista olisi mahdollisimman vähän hyötyä. Lisäksi halusin kolmannen osuuden ja varsinkin sen alun poikkeavan ensimmäisistä osuuksista huomattavasti, jotta ”eka väli oikeelta polkua” huudosta vaihtopuomilla ei ole muuta kuin haittaa.

Kahdelle ensimmäiselle osuudelle hajontoja tarjottiin runsaasti sekä osuuden loppuun osuuskohtaiset putkipätkät, jossa pitkällä rastivälillä toteutusvaihtoehtoja on niin paljon, että kaikki eivät varmasti tyytyisi vain letkassa juoksemiseen. Hajonnat pyrin rakentamaan tasapuolisiksi niin matkallisesti kuin ajallisestikin, jotta ratkaisut tapahtuisivat suunnistuksillisin elementein eikä siten, että sisäkurvin turvin jokin letka pääsisi aloitusosuudella karkaamaan muilta.

1. ja 2. osuus

K-1

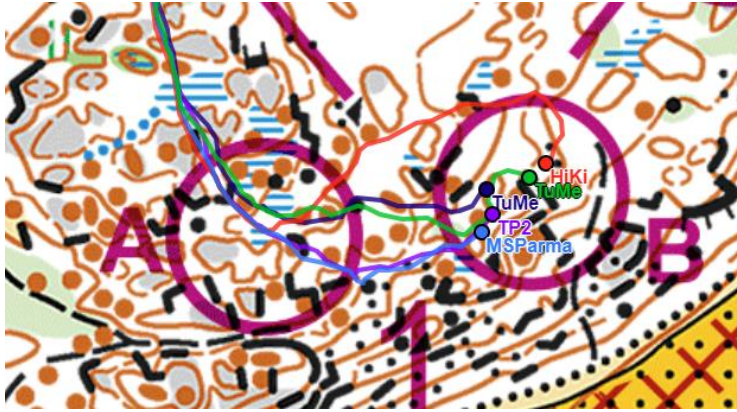
Tarkoituksena oli saada 80+ joukkuetta jakaantumaan vähintäänkin kahtia optimaalisten reitinvalintojen kiertäessä mäkialueen eri puolilta.

Yllättäen avausosuudella jo K-pisteellä huomasin, että vain muutama juoksija kaartoi heti metsän puolelle muiden jatkaessa pururataa letkan mukana. GPS-joukkueista ainoastaan KooVeen Lauri Sild valitsi kierron polkuja pitkin, vaikka hänellä tähtäimessä olikin rasti 88 (hajonta B). Lopulta polkukierro taisi olla molemmille hajonnoille nopein vaihtoehto tai ainakin tasavertainen suuremman valinnan kanssa osittain siitä syystä, että kilpailumaaston lumisin alue osui mäki-alueen pohjoispuoleiseen notkelmaan, jonne suurin osa suunnistajista tähtäsi.

Lopulta letkassa tyhmyys jälleen kerran tiivistyi ja usempi juoksija otti jo ensimmäiselle rastille minuutin koukeron väärän hajonnan kautta - juuri kuten ratamestarina olin toivonutkin. Ensimmäisillä rasteilla isoja pummeja avauksessa nähtiin kuitenkin hyvin vähän, todennäköisesti siitä syystä, että metsässä riitti vipinää ja kaverien lamput paljastivat nopeasti rastien sijainnin. Ensimmäiset rastit olisi hyvin voinut sijoittaa myös takarinteeseen, jossa virheitä olisi taatusti tullut vielä enemmän, mutta suuret virheet heti alussa eivät välttämättä lisää kilpailun mielenkiintoa vaan päinvastoin.

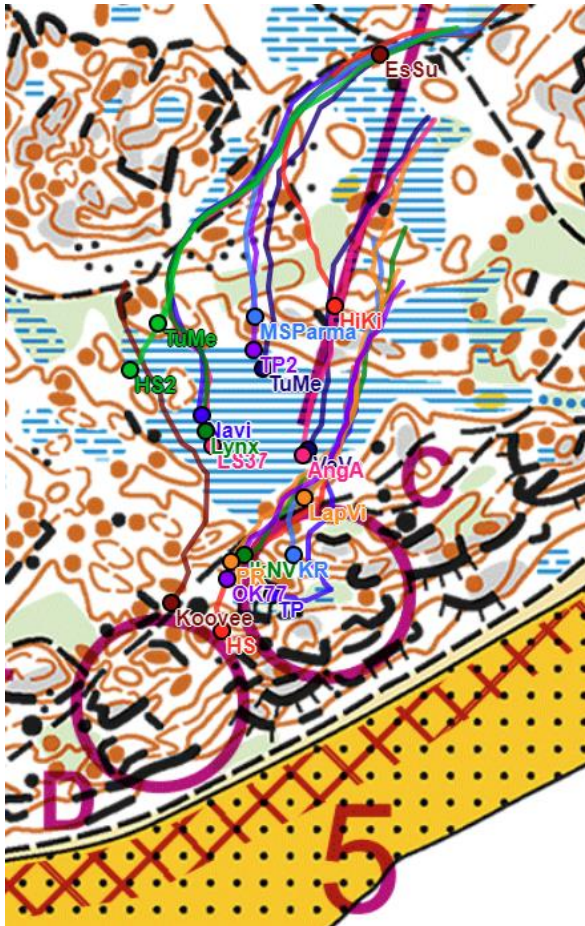
Toisella osuudella juoksijoilla oli K-pisteellä selvästi enemmän malttia tehdä omaa työtään reitinvalinnan suhteen ja valtaosa valitsikin omalle hajonnalleen oikean reitin. Tässä kuitenkin nähtiin hyvin se, mikä aloitusosuudella on massan voima ja vain kylmäpäisimmät uskaltavat tehdä omat ratkaisunsa.

Rastiväli 4-5

Seuraavalla haastavammalla välillä oli alun perin ajatuksena jakaa porukka jo 4. rastilta lähtiessä kahtia, jolloin toinen hajontarasti olisikin ollut heti ison suon jälkeisellä mäkialueella (punainen ympyrä). Lopulta päädyin kuitenkin siihen, että annetaan kaikille kovapohjaista vauhdikasta polkua alle, nostetaan vauhti tappiinsa ja katsotaan mitä tapahtuu polun risteyksen jälkeen (vihreä ympyrä), kun pitää alkaa taas suunnistamaan ja edetä tarkalla suunnalla epämääräisen alueen yli. Vihreän viivan kohdalla piti olla varma omasta sijainnistaan ja viimeistään osata jarruttaa, koska jos tuurilla uskoo osuvansa tällä alueella oikeaan koloon niin kannattaa samalla laittaa kaikki rahat seuraavan illan lottoarvontaan.

Hienolla haravamenetelmällä kumparetiheikön ja suon yli tultiinkin ja lopulta tässäkin ei vielä avauksessa nähty usean minuutin kammopummeja.

TV-rastien kautta seuraaville hajonnoille (103, 104, 105)

Sitten taas hetkiseksi isoa kovaa letkajenkkaa ennen kuin taitopankkia lähdettiin koettelemaan oikein toden teolla.

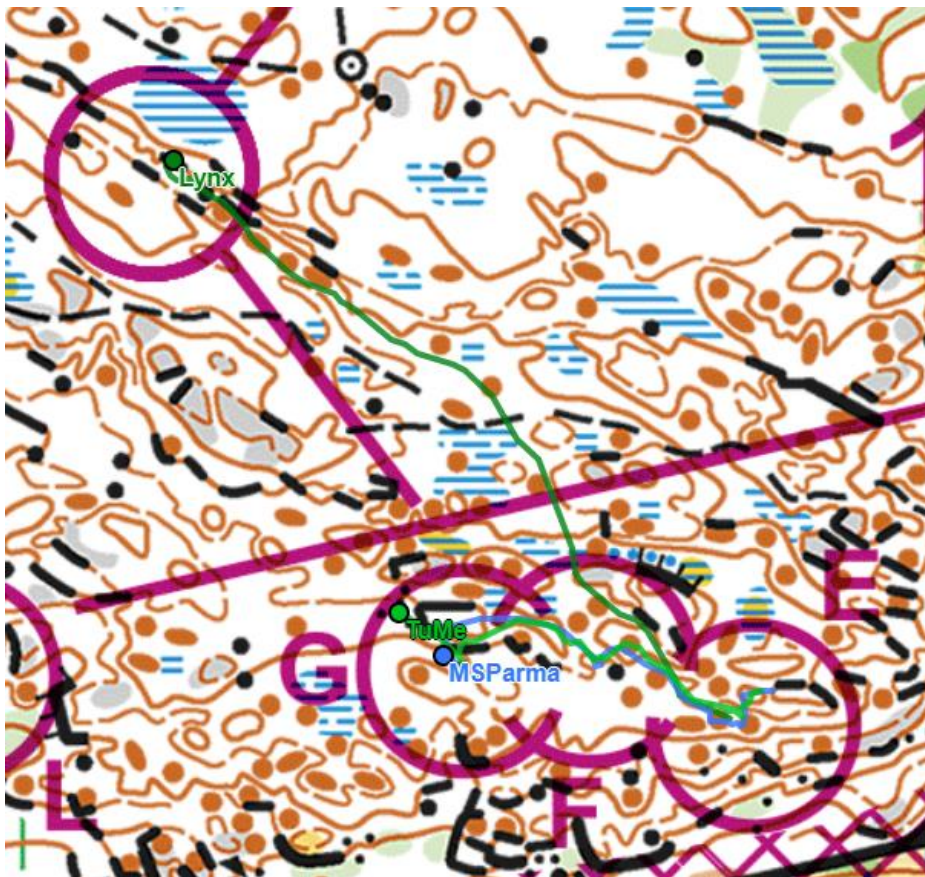
Naisten viestistä tutut hajonnat olivat tässä käytössä, mutta siten että miehet käyttivät naisten kahden hajontarastin sijaan kaikkia kolmea rastia.

Reitinvalinnallisesti tehtävät olivat tällä välillä melkein pä mikrovalintoja. Nyt piti osata löytää kartalta ja maastosta selkeimmät kohteet ja edetä niiden avulla omalle hajonnalle. Kartalla näkyvä ylimääräinen sotku pikkukumpareineen ja jyrkänteineen piti osata jättää kartanluvussa toissijaiseksi.

Vaikka herkästi voisi ajatella, että tuossahan letkan mukana hoituu mikä tahansa hajonta, niin näin siinä oikeasti käy kun kaikki kolme rastia pienen hämmennyksen vallassa käy tarkistamassa:

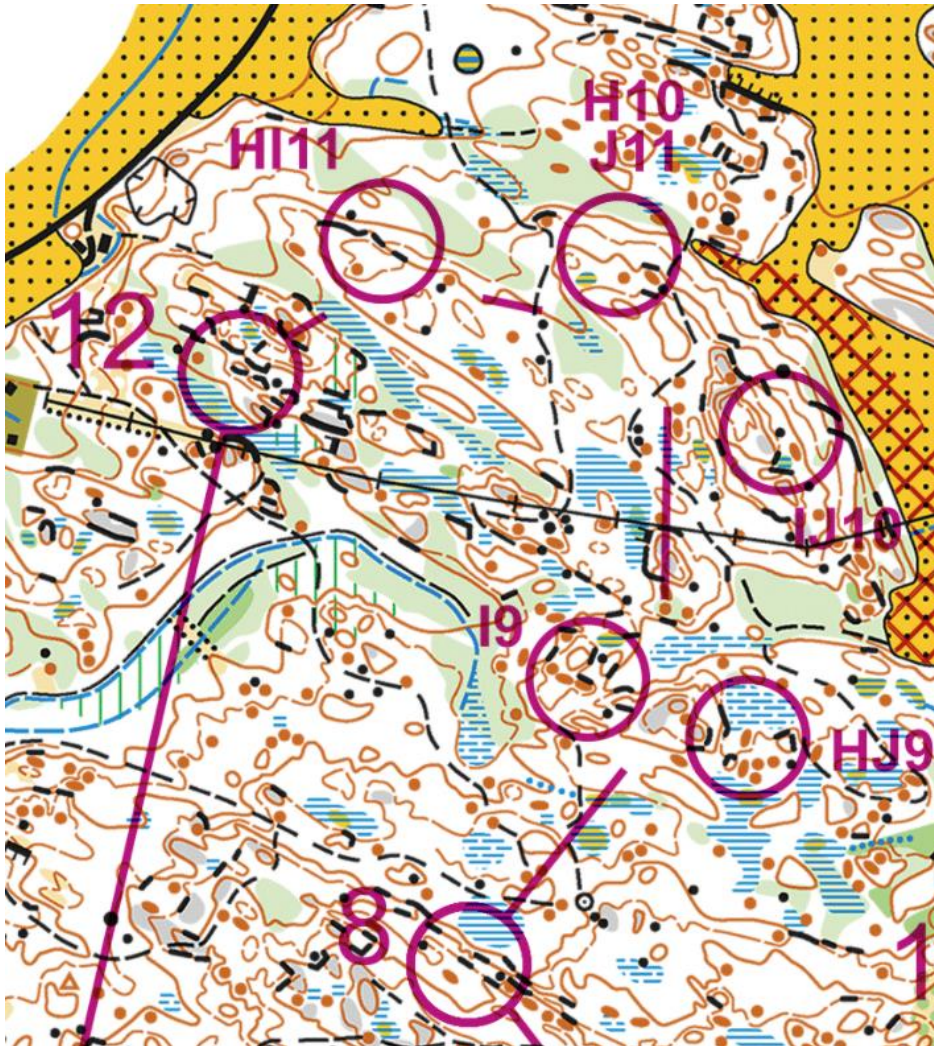
Lynxin Leskinen klaaraa hienosti oman hajontansa, mutta Parma ja TuMe menevät vain sinne päin. Yhtäkkiä onkin kulunut minuutti ylimääräistä aikaa steppailluun ja katkokävelyyn vaikka GPS-viiva kohtalaisen suoralta näyttääkin:

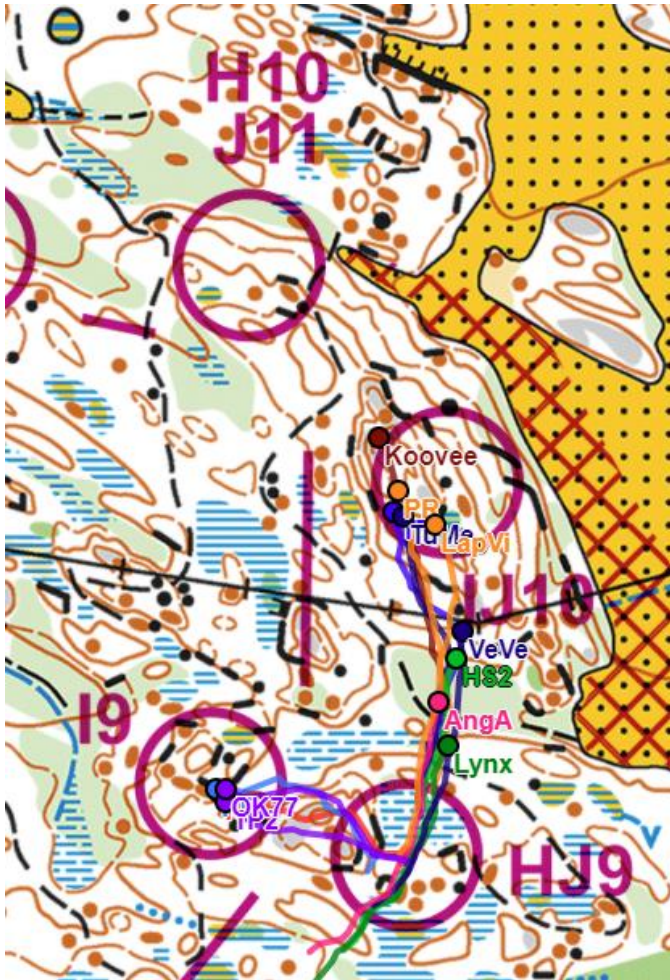
Pesukone

Studioparivaljakon Eskola-Reitti pesukoneeksi nimeämällä hajontakuviolla oli tarkoitus viimeistään ottaa turhat luulot pois niiltä, jotka kuvittelivat että peesaamalla voisi Naantalın keväisessä yössä saavuttaa hyvän tuloksen. Rastipisteet itsessään eivät olleet tällä alueella haastavimmasta päästä, mutta laakeampien maastonmuotojen johdosta kompassi piti tässä vaiheessa kaivaa takataskusta

käyttöön ja edetä suoraviivaisesti omalle rastille välittämättä siitä, että kaverit vaikuttaisivat menevän 20-30 astetta väärään suuntaan.

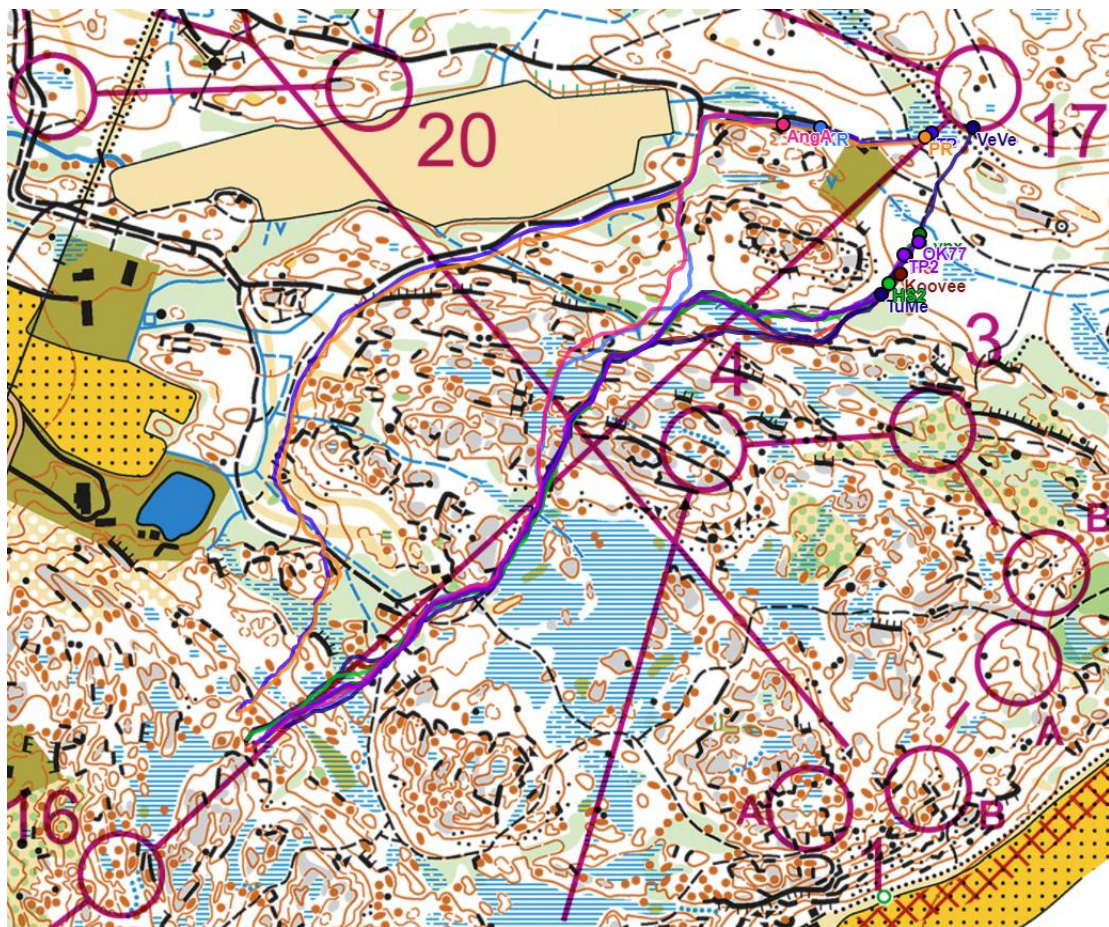
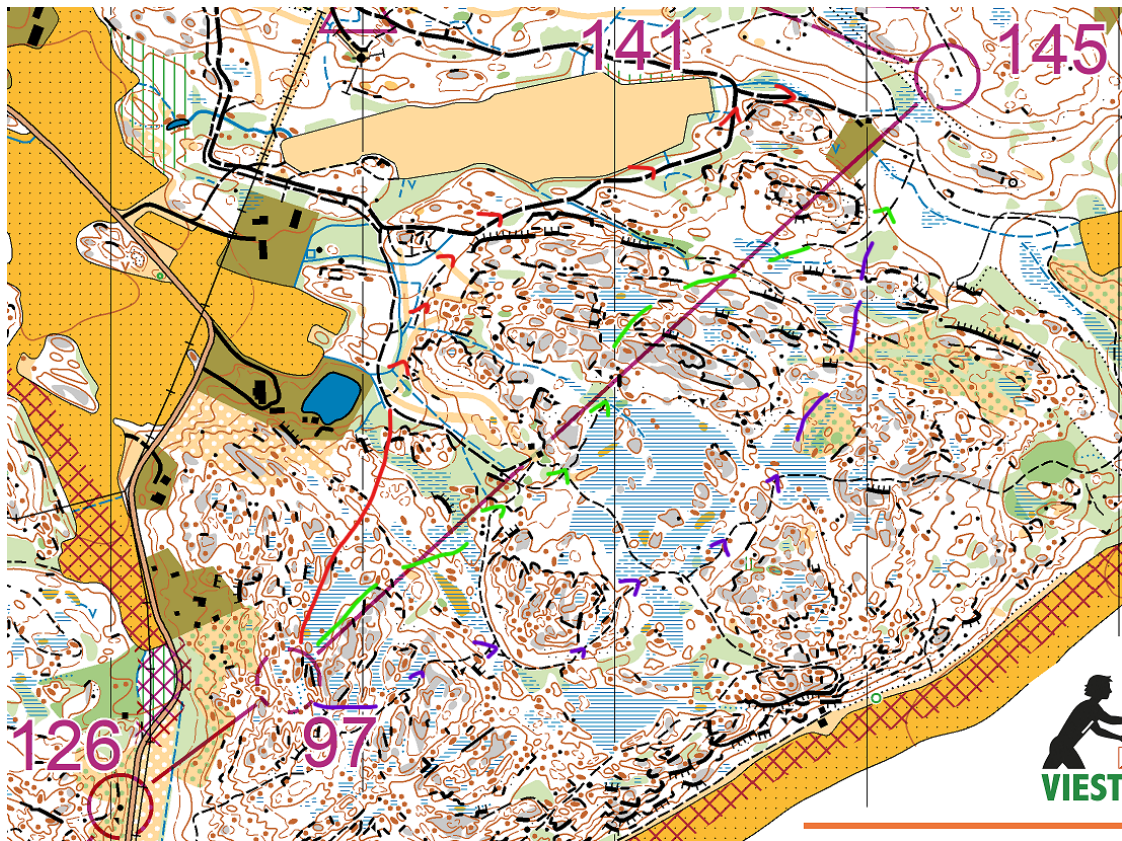
Ratamestarin näkökulmasta lopputulos oli juuri halutunlainen: muutama joukkue onnistui tässä hiekoittamaan omaa tietään. Jännästi koko kärkiletka kävi myös koluamassa mäen korkeimman kohdan kautta, vaikka H-hajonnalla seuraavalle rastille paras reitti olisi ollut mäkien välissä ja siellä ehkä jopa pientä poluntynkää hyödyntäen.

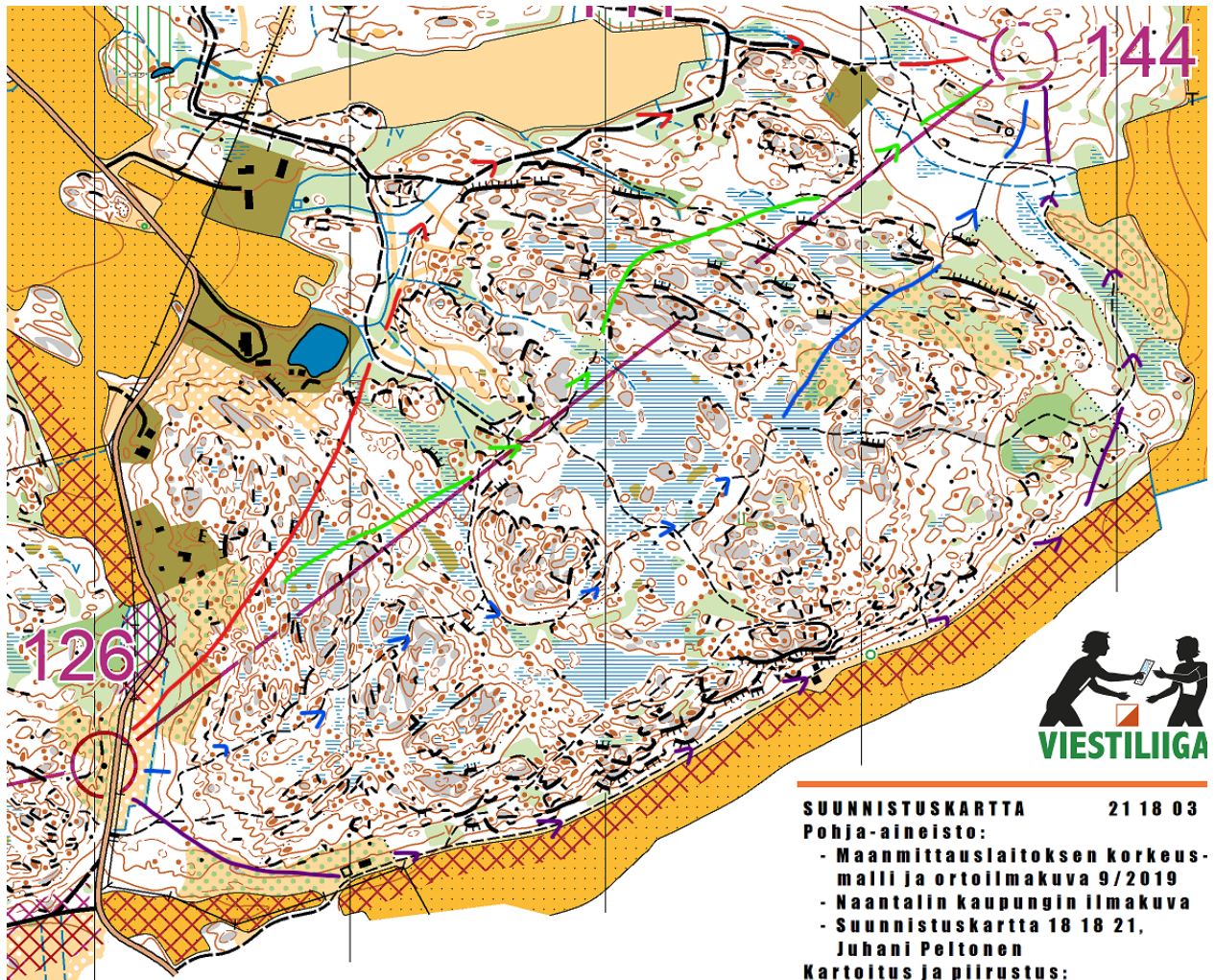
14-vaihto

Rastilta 14 alkaen osuuden 3 viimeistä kilometriä olivatkin putkea, mutta sitä ei juoksijat ainakaan aloitusosuudella tienneet, varsinkin kun TV-rastilta lähdettiin heti seuraavaksi samalle mäelle, jossa naisilla aiemmin illalla oli ollut hajontarasteja.

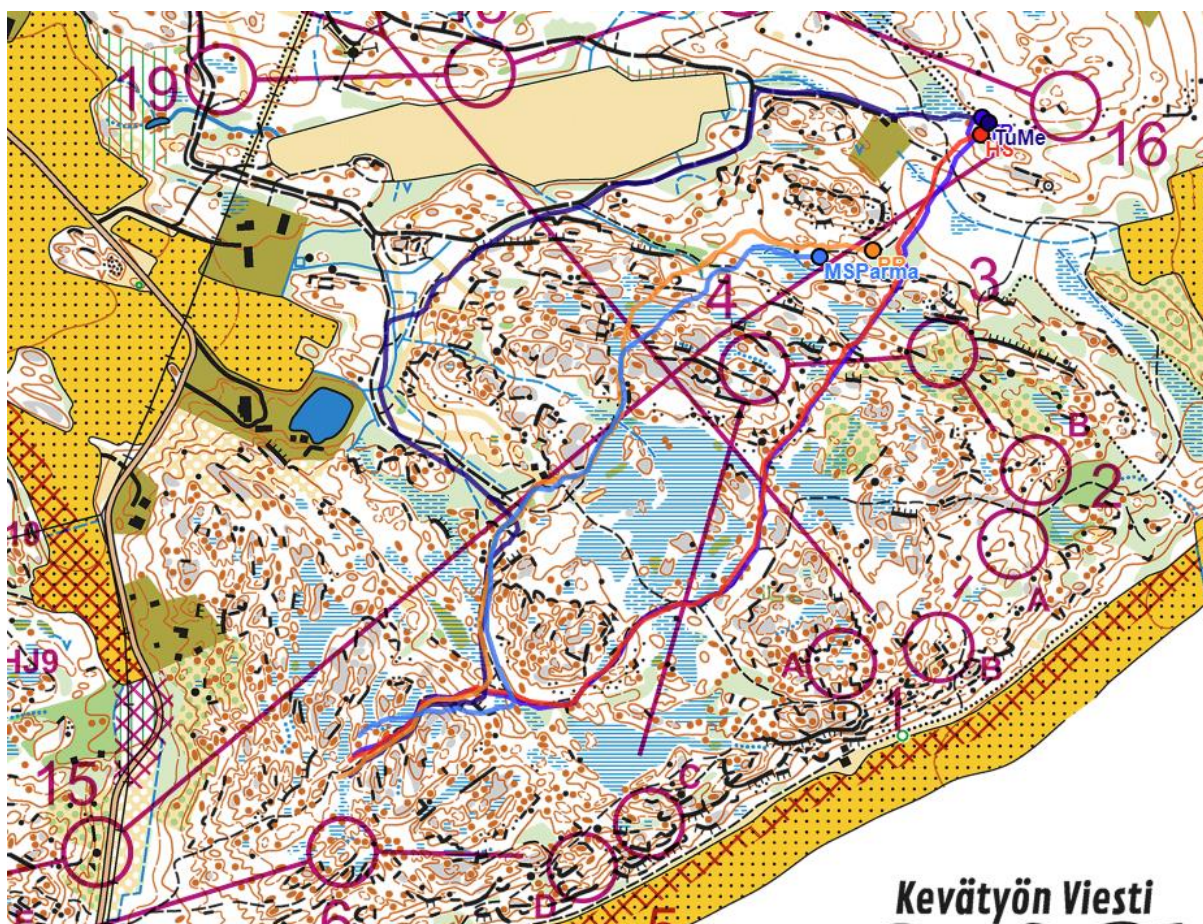
Tässä kuitenkin tarjottiin osuuksille erilaiset putkipätkät, jotta toisen osuuden pitkä väli tulisi varmuudella juoksijoille yllätyksenä ja hieman erilaisin reitinvalintavaihtoehtoin. 1. osuudella valtaosa eteni välin suoraan ja ainakaan GPS-joukkueista yksikään ei hyödyntänyt oikeanpuoleista vaihtoehtoa. Nopein vaihtoehto tälle välille oli kierto vasemmalta pururataa pitkin, mutta yksikään joukkue ei suorittanut välin alkua optimaalisesti jolloin turhaa ylimääräistä matkaa kertyi n. 100 metriä.

Toisella osuudella pitkä väli olikin sitten hieman erinäköinen ja erilaisia varteenotettavia reitinvalintavaihtoehtoja useampia. Harmikseni kuitenkin yksikään suunnistajista ei ollut kyllin rohkea valitakseen oikealta pellon reunaa koko mäkialueen kiertävän reitin, jossa suunnistettavaa ei ollut nimeksikään ja tossun olisi voinut antaa vain laulaa:

Mielenkiintoisia variaatioita sen sijaan nähtiin, kuten TuMen Glebovin ässät koko väli polkua pitkin juosten ja mm. MSParman ja Paimion Rastin valinta kääntyä polun risteyksessä vasempaan, kun tässä vaiheessa ensimmäisen mäen korkeimman kohdan yli juosseena olisi oikea vaihtoehto kääntyä risteyksestä oikealle (kuten Pyrintö ja HS):

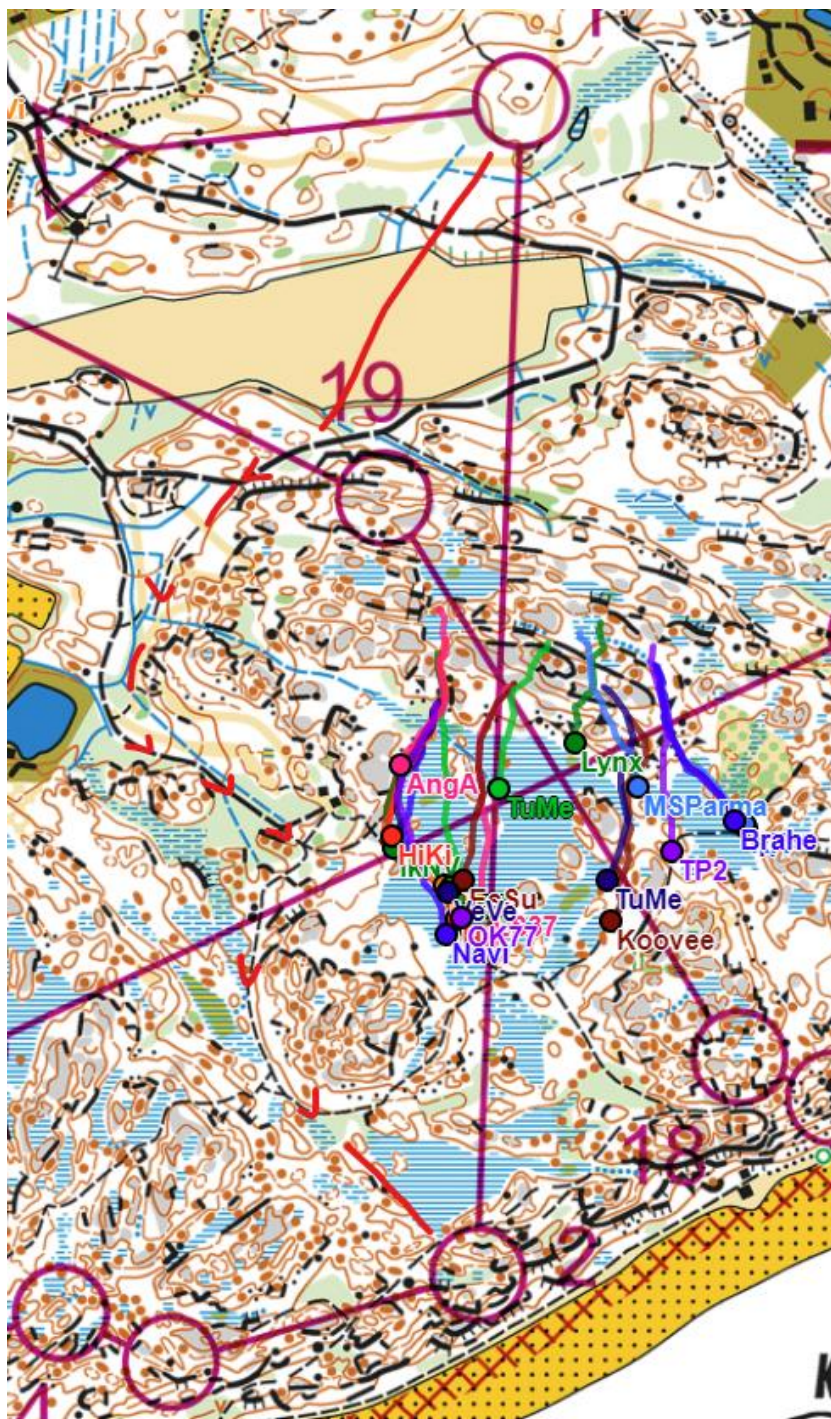

Ankkuriosuus

Sitten sitä jo ratamestarin lausunnossa lupailtua yllätystä ja ankkureille täysin erinäköinen rata eteen. Ainoastaan maaston länsiosan hajonnat ja rastit 5-10 noudattelivat muilta osuuksilta tuttua kaavaa. Hajontaa ankkuriosuudella oli lopulta ihan tarkoituksellisesti todella vähän ja pyrin erottelemaan jyvät akanoista reitinvalinnoilla ja sujuvalla etenemisellä.

Rastiväli 1-2

Ehkä pienenä pakkomielteenä oli tämä väli saada radalle mukaan, jonka pohjalta muu osuus rakentui. Yllättäen ja hieman harmillisestikin oikealta kiertävää polkuvalintaa ei tässä käyttänyt yksikään juoksijoista.

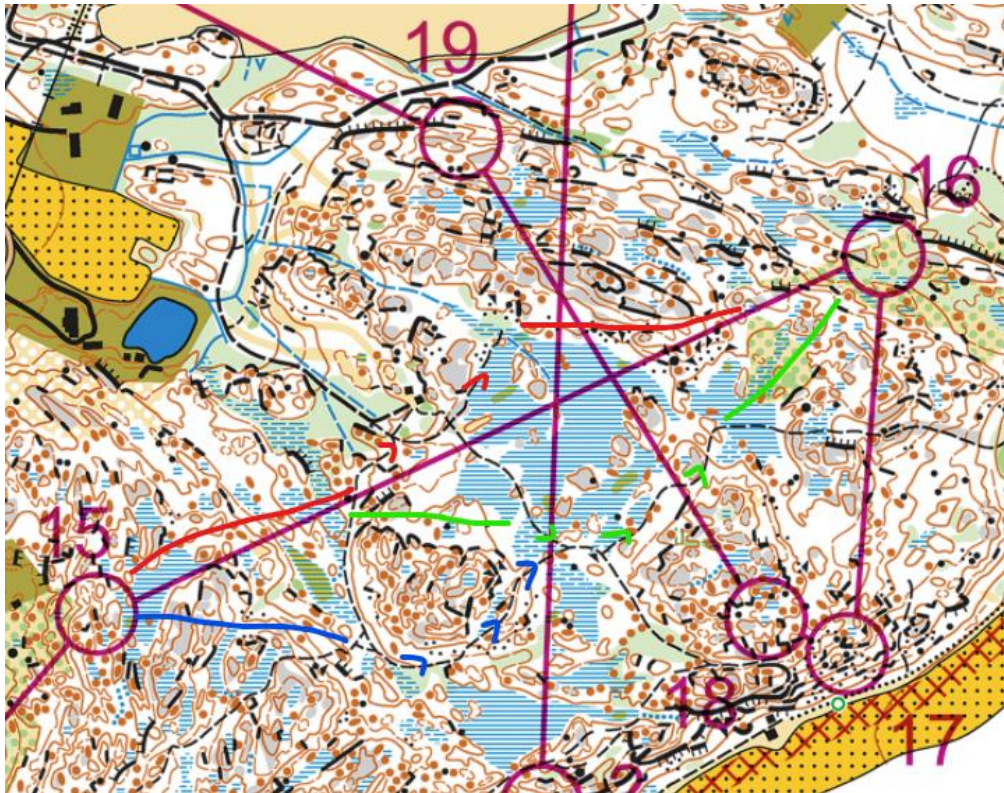

Ankkuriosuuden lisälenkillä, jossa oli mahdollisuus käydä tarkastamassa joko merenjää on sulanut, ei kovin erityisiä tapahtumia nähty. Lähtökohtaisesti tässä haettiin kuitenkin koskematonta ja laakeampimuotoista maastonosaa ankkureiden pähkäiltäväksi ja avorivimenetelmästä voi päätellä, että kompassin käyttö on tällä välillä ollut tärkeimpiä taitoja.

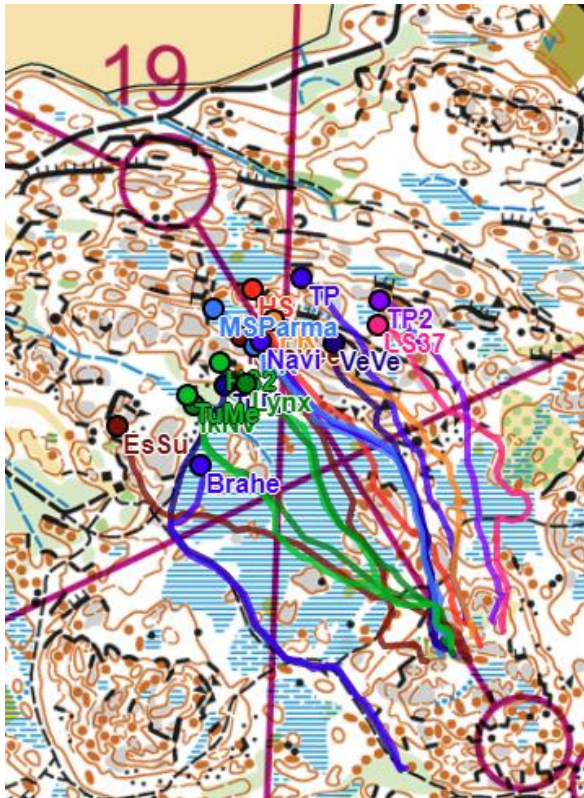

Loppuratkaisuja lähdin hakemaan parilla reitinvalintavälillä, jossa paremmalla valinnalla kaverin pystyy karistamaan kannoiltaan, sekä yhdellä uudella rinneastilla, jonka oletin aiheuttavan väsyneille juoksijoille virheitä ja TV-katsojille viihdettä.

Omassa mielessä pyöriteltyjä reitinvalintoja väleille 15-16 ja 18-19:

Varsinkin jälkimmäistä väliä työstettiin lopulta hyvin monella tavalla:

Vielä viimeiselle välille oli ajatuksena, että mikäli rastille 19 tullaan yhdessä, niin takana tulevalla on mahdollisuus yrittää ohitusta karsimalla turhia mutkia matkalla, mutta tähän tarjottuun oljenkorteen ei kukaan enää jaksanut viimeisillä voimillaan tarrautua:

